

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ความลัมพันธ์ของลักษณะงานที่ปฏิบัติกับการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา ในการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร ของการประปานครหลวง โดยการศึกษาภายในองค์การของการประปานครหลวง แบ่งการเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าร้อยละ ได้แก่

- 1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ความน้อยครึ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา
- 1.3 ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา
- 1.4 อ้ำนาจของผู้บังคับบัญชา

2. การทดสอบสมมติฐาน แยกทดสอบในงานแต่ละประเภท

2.1 วิเคราะห์ความลัมพันธ์ของตัวแปร โดยการหาค่าลัมประลิกชีลลัมพันธ์ แบบ Pearson Product moment ระหว่างตัวแปรต่อไปนี้

- อ้ำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา
- อ้ำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความน้อยครึ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา

2.2 วิเคราะห์ถดถอยหมุก (Multiple Regression analysis) ของตัวแปร

- อ้ำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา
- อ้ำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความน้อยครึ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ pragmoplanning

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ

1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 จำนวนของพนักงานที่ตอบแบบสอบถามในงานแต่ละลักษณะ ประกอบด้วย พนักงานที่ปฏิบัติงานด้านบริการ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พนักงานที่ปฏิบัติงานด้านธุรการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 พนักงานที่ปฏิบัติงานด้านวิชาการ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และพนักงานที่ปฏิบัติงานด้านบริหาร จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 (ตามตารางที่ 12)

1.1.2 ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 39.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 28.3 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต่ออาชีวศึกษา ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา ร้อยละ 14.8 เท่ากัน ส่วนระดับประถมศึกษามีร้อยละ 1.7 และร้อยละ 1.3 เป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป (ตามตารางที่ 13)

1.1.3 ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน แยกตามลักษณะของงาน ในงานบริการ มีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 70.8 อุปราชระดับ 3-4 และร้อยละ 22.5 อุปราชระดับ 1-2 ในงานธุรการ ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 73.2 อุปราชระดับ 3-4 และร้อยละ 22 อุปราชระดับ 1-2 ในงานวิชาการ ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 93.9 อุปราชระดับ 3-4 ในงานด้านบริหาร ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 55.5 อุปราชระดับหัวหน้างาน และร้อยละ 41.0 อุปราชระดับหัวหน้าส่วน (ตามตารางที่ 14)

1.2 ความบ่อຍครື້ງในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา (ตามตารางที่ 15-18)

- ความบ่อຍครື້ງในการติดต่อสื่อสารที่ผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นฝ่ายเข้าพบผู้บังคับบัญชา ปรากฏว่า ในงานบริการนี้ ร้อยละ 28.1 ตอบว่าเข้าพบผู้บังคับบัญชา สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 24.7 ตอบว่าเดือนละ 1-2 ครั้ง ในงานธุรการนี้ ร้อยละ 26.8 และ 24.4 เป็นฝ่ายเข้าพบผู้บังคับบัญชาวันละหลายครั้งทุกวัน และวันละ 1-2 ครั้งทุกวัน ตามลักษณะในงานวิชาการนี้ร้อยละ 33.3 ตอบว่าเป็นฝ่ายเข้าพบผู้บังคับบัญชาเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ

28.8 ตอบว่าล้าปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ในงานด้านบริหาร มีผู้ตอบว่าเป็นฝ่ายเข้าพบผู้บังคับบัญชา
วันละหลายครั้งทุกวันและวันละ 1-2 ครั้งทุกวัน ร้อยละ 26.5 เท่ากัน

สำหรับวิธีการที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ในการติดต่อกับผู้บังคับบัญชานี้ร้อยละ 76.1
เข้าพบด้วยตัวเอง เมื่อแยกตามลักษณะงานประกอบว่างานบริหาร งานธุรการและงานบริหาร
ตอบว่า เข้าพบด้วยตนเอง ร้อยละ 89.9, 73.2 และ 76.5 ตามลำดับ สำหรับงานวิชาการ
มีเพียง 59.1 และร้อยละ 28.5 งานงานวิชาการตอบว่าติดต่อทางโทรศัพท์

- ความน้อยครั้งในการติดต่อสื่อสารที่ผู้บังคับบัญชาเป็นฝ่ายเรียกผู้ใต้บังคับ
บัญชาเข้าพบ ประกอบว่า ในงานบริการนี้ ร้อยละ 27.0 ตอบว่าล้าปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ
23.6 ตอบว่า วันละ 1-2 ครั้งทุกวัน ในงานธุรการนี้ ร้อยละ 24.4 ตอบว่าวันละหลายครั้ง
ทุกวัน และวันละ 1-2 ครั้งทุกวันเท่ากัน ในงานวิชาการ ร้อยละ 24.8 ตอบว่าล้าปดาห์ละ
1-2 ครั้ง และร้อยละ 25.8 ตอบว่า สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ส่วนในงานบริหาร ร้อยละ 24.5
ตอบว่าล้าปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 23.5 ตอบว่า วันละ 1-2 ครั้งทุกวัน

สำหรับวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาใช้ในการติดต่อกับผู้ใต้บังคับบัญชานี้ ประกอบว่า
ร้อยละ 62.6 ตอบว่าผู้บังคับบัญชาใช้วิธีการติดต่อโดยการเรียกเข้าพบ เมื่อแยกตามลักษณะงาน
นี้ การติดต่อโดยการเรียกเข้าพบ ประกอบว่า งานบริการมีผู้ตอบ ร้อยละ 76.4 งานธุรการมี
ร้อยละ 61.0 งานวิชาการ ร้อยละ 47.0 งานบริหารร้อยละ 58.8

1.2.1 แสดงระดับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา
(ตารางที่ 19-23)

- วันละหลายครั้งทุกวัน มีผู้พอใจระดับเล็กน้อยร้อยละ 78.3
และไม่น้อยไปเลยร้อยละ 33.5

- วันละ 1-2 ครั้งทุกวัน มีผู้พอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 42.6

- สัปดาห์ละหลายครั้ง มีผู้ตอบว่าพอใจอยู่ในระดับเล็กน้อย
ร้อยละ 40.4 และระดับปานกลาง ร้อยละ 39.6

- สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง มีผู้ตอบว่าพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 42.6

- เดือนละ 1-2 ครั้ง มีผู้ตอบว่าพอใจอยู่ในระดับเล็กน้อย
ร้อยละ 31.3 และระดับปานกลาง ร้อยละ 30.0

1.3 ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา (ตารางที่ 24-30)

- ความน้อยครั้งที่ผู้บังคับบัญชาเรียกประชุมหรือตรวจสอบโดยไม่แจ้งให้ทราบ

ล่วงหน้า นั้น มีผู้ตอบว่า เป็นบางครึ่ง ร้อยละ 61.7 ไม่เคยเลย 30.9 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 72.7 ของงานวิชาการ ร้อยละ 62.9 ของงานบริการ และร้อยละ 55.9 ของงานบริหาร ร้อยละ 46.3 ของงานธุรการ ตอบว่า เป็นบางครึ่ง ร้อยละ 46.3 ของงานธุรการตอบว่า ไม่เคยเลย

- เมื่อมีการมอบหมายงานใหม่ให้ทำหรือมอบหมายให้รับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงภาระในหน่วยงานนั้น ผู้บังคับบัญชาจะซึ่งห้องหรือออกให้ทราบล่วงหน้า น้อยครึ่งเพียงใด ร้อยละ 57.8 ตอบว่าทุกครั้ง และร้อยละ 30.3 ตอบว่า เป็นบางครึ่ง เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 60.7 ของงานบริการและวิชาการตอบว่าทุกครั้ง สำหรับงานธุรการและบริหาร ตอบว่า ทุกครึ่งร้อยละ 56.1 และ 47.1 ตามลำดับ สำหรับผู้ตอบเป็นบางครึ่งในงานบริการมีผู้ตอบร้อยละ 41.2 ที่เหลือตอบในระดับร้อยละ 28.0

- ความบ่อຍครึ่งที่ผู้บังคับบัญชาเคยให้ข้อมูลผิด ๆ เกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้นั้น ปรากฏว่ามีผู้ตอบว่า ไม่เคยเลย ร้อยละ 50.0 และเป็นบางครึ่งร้อยละ 47.0 เมื่อจำแนกตามลักษณะงานนั้น มีผู้ตอบว่า เป็นบางครึ่ง ในงานวิชาการร้อยละ 59.1 งานบริหารร้อยละ 50 งานบริการและงานธุรการ ร้อยละ 40.4 และ 39.0 ตามลำดับ สำหรับผู้ตอบว่า ไม่เคยเลย เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านธุรการร้อยละ 56.1 งานบริการร้อยละ 55.1 และงานวิชาการร้อยละ 40.9

- ความบ่อຍครึ่งที่ผู้บังคับบัญชาเคยให้ข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดเจน นั้น ปรากฏว่ามีผู้ตอบว่า เป็นบางครึ่ง ร้อยละ 63.0 และตอบว่า ไม่เคยเลย ร้อยละ 34.8 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 78.8 ของงานวิชาการ ร้อยละ 67.6 ของงานบริหาร ร้อยละ 55.1 ของงานบริการ และร้อยละ 51.2 ของงานธุรการ ตอบว่า เป็นบางครึ่ง สำหรับผู้ตอบว่า ไม่เคยเลยในงานธุรการมีร้อยละ 43.9 งานบริการร้อยละ 42.7 งานบริหารร้อยละ 29.4 และงานวิชาการร้อยละ 21.2

- เมื่อต้องการมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาถือปฏิบัตินั้น ผู้บังคับบัญชาได้ซึ่งห้องหรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ในระดับการซึ่งจะอย่างละเอียดพอสมควร ร้อยละ 56.1 และมีผู้ตอบว่า ซึ่งจะเฉพาะบางเรื่องร้อยละ 27.8 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน มีผู้ตอบว่า ซึ่งจะอย่างละเอียดพอสมควร ในงานวิชาการ ร้อยละ 72.7 ในงานบริการร้อยละ 55.1 งานบริหารร้อยละ 44.1 และงานธุรการร้อยละ 41.5 สำหรับการซึ่งจะเฉพาะบางเรื่องนั้น ในงานบริการมีผู้ตอบร้อยละ 44.1 งานธุรการร้อยละ 29.3 และงานบริการร้อยละ 29.3

- ความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุที่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้ซึ่งในเรื่องงาน เมื่อมีการมอบหมายงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ร้อยละ 60.0 คิดว่าผู้บังคับบัญชาเข้าใจงานติดแล้ว และร้อยละ 27.0 ตอบว่า เชื่อในความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา

- ความรู้สึกพอใจในการติดต่อหรือสั่งการจากผู้บังคับบัญชาใน ร้อยละ 64.3 ตอบว่าพอใจในระดับปานกลาง และร้อยละ 30.0 ตอบว่าพอใจมาก เมื่อจำแนกตามลักษณะงานที่ได้ผล เช่นเดียวกัน

1.4 อำนาจของผู้บังคับบัญชา

1.4.1 อำนาจในการให้ร่างวัลของผู้บังคับบัญชา (ตารางที่ 31-36)

- ผู้บังคับบัญชาสามารถนับลงให้ก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานได้เปียงได ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 42.6 ตอบว่าช่วยไดมาก ร้อยละ 39.6 ช่วยไดปานกลาง เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบว่า ช่วยไดมาก ในงานวิชาการร้อยละ 48.5 งานธุรการร้อยละ 41.5 งานบริการร้อยละ 40.4 และงานบริหารร้อยละ 38.2 สำหรับผู้ตอบว่า ช่วยไดปานกลาง ในงานวิชาการร้อยละ 43.9 งานบริหารร้อยละ 41.2 งานบริการร้อยละ 40.4 และงานธุรการร้อยละ 23.9

- ความต้องการที่อยากรู้ผู้บังคับบัญชาลงบนมีห้ายอย่างดังนี้ ร้อยละ 37.4 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาให้มีโอกาสศึกษาต่อหรือฝึกอบรมเพิ่มเติม ร้อยละ 21.7 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาให้มอบหมายงานที่สำคัญ ให้ทำ ร้อยละ 17.0 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.6 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาให้เลื่อนตำแหน่ง เงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ และร้อยละ 8.3 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาเข้าร่วมตัดสินใจในการบริหาร เพื่อให้รู้สึกว่ามีส่วนร่วมสร้างผลงานด้วย เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ทุกงานอยากรู้ผู้บังคับบัญชาให้มีโอกาสศึกษาต่อหรือฝึกอบรมเพิ่มเติมมากเป็นอันดับแรก ส่วนอันดับรองลงมาได้แก่ งานบริการร้อยละ 25.8 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาที่สำคัญให้ทำ งานวิชาการร้อยละ 27.3 อยากรู้ผู้บังคับบัญชาให้มอบหมายงานให้รับผิดชอบเพิ่มขึ้น และร้อยละ 23.5 ของงานบริหารอยากรู้ผู้บังคับบัญชาที่สำคัญให้ทำ

- ผู้บังคับบัญชา มีส่วนช่วยให้มีชื่อเสียงในหน้าที่การทำงานเพิ่มขึ้นมาก น้อยเพียงใดนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 49.6 ตอบว่าปานกลาง และร้อยละ 33.9 ตอบว่ามาก เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 59.1 ของงานวิชาการ ร้อยละ 48.3 ของงานบริการ ร้อยละ 43.9 ของงานธุรการ และร้อยละ 41.2 ของงานบริหาร ตอบว่าปานกลาง สำหรับผู้ตอบว่ามากนั้นมีร้อยละ 38.2 ของงานบริการและงานบริหาร และร้อยละ 34.8 และร้อยละ 22.0 ของงานธุรการตอบว่าไม่มีเลย

- การที่ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขึ้นตำแหน่ง เป็นลักษณะหน้าที่การทำงานหรือปรับเงินเดือน ของผู้ได้บังคับบัญชาต่อผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกนั้น มีผลมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 55.7 ตอบว่ามีผลมาก ร้อยละ 32.6 ตอบว่าปานกลาง แต่เมื่อจำแนกตามลักษณะของงานปรากฏว่า ร้อยละ 75.8 ของงานวิชาการ ร้อยละ 52.9 ของ

งานบริหาร ร้อยละ 48.9 ของงานบริการ และร้อยละ 41.5 ของงานธุรการตอบว่ามีผลมาก สำหรับในแต่ละลักษณะงานที่ตอบว่ามีผลในระดับปานกลาง มีร้อยละ 42.7 ของงานบริการ ร้อยละ 39 ของงานธุรการ และร้อยละ 29.4 ของงานบริหาร

- การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงาน

ตามที่ผู้ให้บังคับบัญชาต้องการนั้น ปรากฏว่า ร้อยละ 52.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า เป็นบางครั้งที่ผู้บังคับบัญชาจะจัดการให้ และร้อยละ 21.7 ตอบว่า บ่อยครั้ง เมื่อจำแนกตามลักษณะของงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 48.3 ของงานบริการ ร้อยละ 50 ของงานบริหาร และร้อยละ 46.3 ของงานธุรการ ตอบว่าบ่อยครั้ง และร้อยละ 62.1 ของงานวิชาการตอบว่า เป็นบางครั้ง

- การร่วมทำงานกับผู้บังคับบัญชา มีส่วนช่วยให้ผู้ให้บังคับบัญชาประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใดนั้น ปรากฏว่า ร้อยละ 53.5 มีความคิดเห็นว่า มีส่วนช่วยได้มาก และร้อยละ 37.0 เห็นว่าช่วยได้ปานกลาง เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 59.6 ของงานบริการ ร้อยละ 55.9 ของงานบริหาร ร้อยละ 51.2 ของงานธุรการ และร้อยละ 45.5 ของงานวิชาการ มีความคิดเห็นว่ามีส่วนช่วยได้มาก แต่ผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิชาการร้อยละ 50 มีความคิดเห็นว่าสามารถช่วยได้ในระดับปานกลาง

1.4.2 อ่านจากภาระมีความรู้ความชำนาญ (ตารางที่ 37-41)

- ผู้ให้บังคับบัญชาคิดว่าผู้บังคับบัญชาของตนเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ เกี่ยวกับงานในหน้าที่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.5 และระดับปานกลาง ร้อยละ 39.1 เมื่อจำแนกตามลักษณะของงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 62.9 ของงานบริการตอบว่าอยู่ในระดับมาก ตามสายงานวิชาการ งานบริหารและงานธุรการ ร้อยละ 51.5, 44.1 และ 43.9 ตามลำดับ และร้อยละ 50.0 ของงานบริหาร และร้อยละ 45.5 ของงานวิชาการคิดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

- ผู้ให้บังคับบัญชาคิดว่าผู้บังคับบัญชาของตนเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ เกี่ยวกับงานด้านบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.5 และอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 35.2 เมื่อจำแนกตามลักษณะของงานปรากฏว่า ร้อยละ 63.6 ของงานวิชาการ คิดว่าผู้บังคับบัญชา มีความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับงานด้านบริหารอยู่ในระดับปานกลาง

- ผู้ให้บังคับบัญชาคิดว่าผู้บังคับบัญชาของตนมีความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับงานในหน้าที่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 47.8 และระดับปานกลาง ร้อยละ 47.4 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า งานบริการมีผู้ตอบว่าผู้บังคับบัญชาของตนมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับงานในหน้าที่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.9 งานธุรการมีร้อยละ 46.3 งานวิชาการร้อยละ 42.4 และงานบริหารร้อยละ 44.1 สำหรับผู้ที่มีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับ

ปานกลางนั้น เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ร้อยละ 56.1 งานบริหารร้อยละ 50.0 นอกนั้น มีเพียงเล็กน้อย

- ผู้ใต้บังคับบัญชาคิดว่าผู้บังคับบัญชาของตนมีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับงานด้านบริหารอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 61.3 ระดับมากกว่าร้อยละ 31.3 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบว่าผู้บังคับบัญชา มีความรู้เกี่ยวกับงานด้านบริการอยู่ในระดับปานกลาง เป็นพนักงานในส่วนงานวิชาการ ร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ งานบริการ ร้อยละ 57.3 และงานธุรการร้อยละ 56.9 งานบริหารร้อยละ 55.9

- ผู้ใต้บังคับบัญชาคิดว่าผู้บังคับบัญชาของตนมีความน่าไว้วางใจใน การบริษัทบัญชาส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.8 รองลงมาคือ ในระดับมากกว่าร้อยละ 34.3 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนงานบริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.9 ระดับมากกว่าร้อยละ 41.6 ในงานธุรการ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 34.1 ในงานวิชาการนี้ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.6 และงานบริหาร ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.1 ระดับมาก 41.2

1.4.3 การใช้อำนาจตามบัญญัติของผู้บังคับบัญชา (ตารางที่ 42-46)

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเห็นว่าผู้บังคับบัญชา มีลิขิตในการที่จะมอบหมายงานให้ทำอยู่ในระดับมากกว่าร้อยละ 65.7 และระดับปานกลาง 29.6 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ในงานบริการผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้บังคับบัญชา มีลิขิตในการที่จะมอบหมายงานให้ทำอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.8 ในงานธุรการเห็นว่าอยู่ในระดับมากกว่าร้อยละ 56.1 งานวิชาการร้อยละ 86.4 ตอบว่าอยู่ในระดับมาก ส่วนงานบริหาร ก็เช่นกันคือ ร้อยละ 70.6 เห็นว่าอยู่ในระดับมาก

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นว่าผู้บังคับบัญชา มีลิขิตในการตรวจสอบการทำงานอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.7 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.8 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ในส่วนงานบริการนี้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.8 ตอบว่าอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 40.0 ตอบว่าอยู่ในระดับมาก งานธุรการ ตอบว่าอยู่ในระดับมากและปานกลางร้อยละ 34.1 เท่ากัน ในงานวิชาการนี้ร้อยละ 72.7 ตอบว่าอยู่ในระดับมาก ส่วนงานบริหารนี้ร้อยละ 44.1 และ 41.2 เห็นว่ามีลิขิตอยู่ในระดับปานกลาง และมากตามลักษณะ

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นว่าผู้บังคับบัญชา มีลิขิตในการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเสนอของผู้ใต้บังคับบัญชา ในเรื่องงานอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.1 และระดับมากกว่าร้อยละ 43.9 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ในงานบริการนี้ ร้อยละ

46.1 มีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 42.7 อยู่ในระดับปานกลาง งานธุรการนี้ ร้อยละ 53.7 มีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในงานวิชาการนี้ร้อยละ 48.5 ที่มีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน และร้อยละ 43.9 ตอบว่าอยู่ในระดับมาก สำหรับงานบริหารนี้ ร้อยละ 50.0 เห็นว่ามีลิทธิอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 41.2 เห็นว่ามีลิทธิอยู่ในระดับปานกลาง

- ผู้ได้บังคับนักช้ามีความคิดเห็นว่าผู้บังคับนักช้ามีลิทธิในการเปลี่ยนหน้าที่ใหม่ให้แก่ผู้ได้บังคับนักช้าอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.3 และร้อยละ 31.3 ตอบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 47.1 ของงานวิชาการมีความเห็นว่าผู้บังคับนักช้ามีลิทธิอยู่ในระดับมาก ในงานบริหารมีผู้ตอบอยู่ในระดับมากร้อยละ 47.1 และในงานบริการมีผู้ตอบอยู่ในระดับมากร้อยละ 43.8 สำหรับงานธุรการนี้ ร้อยละ 43.9 เห็นว่ามีลิทธิอยู่ในระดับปานกลาง

- ผู้ได้บังคับนักช้ามีความคิดเห็นว่าผู้บังคับนักช้ามีลิทธิในการกำหนดให้ผู้ได้บังคับนักช้าต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยและกฎหมายที่ อยู่ในระดับมากถึงร้อยละ 57.9 และระดับปานกลางร้อยละ 35.7 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 68.2 ของงานวิชาการมีความคิดเห็นว่าผู้บังคับนักช้ามีลิทธิอยู่ในระดับมาก ในงานบริการมีผู้ตอบว่ามีอยู่ในระดับมากร้อยละ 55.1 งานธุรการมีร้อยละ 53.7 สำหรับงานบริหารมีผู้ตอบว่ามีลิทธิอยู่ในระดับมาก และปานกลาง ร้อยละ 44.1 เช่นกัน

1.4.4 อำนาจโดยการอ้างอิงของผู้บังคับนักช้า (ตารางที่ 47-51)

- ผู้ได้บังคับนักช้ามีความคิดเห็นว่าสามารถทำงานในหน้าที่ได้อย่างรอบคอบละเอียดถี่ถ้วน และอุทิศตัวให้กับงาน เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับนักช้าแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 64.3 และระดับมากร้อยละ 37.2 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามในทุกลักษณะงานล้วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าสามารถทำงานในหน้าที่ได้อย่างรอบครอบและละเอียดถี่ถ้วน พร้อมทั้งอุทิศตัวให้กับงานเมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับนักช้าแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีงานวิชาการมีมากที่สุด คือ ร้อยละ 77.3 งานธุรการ ร้อยละ 61.0 งานบริหารร้อยละ 58.8 งานบริการร้อยละ 58.4

- ผู้ได้บังคับนักช้าคิดว่าตนเองสามารถให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาในเรื่องงานเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานเมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับนักช้าแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.4 เมื่อจำแนกตามลักษณะของงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามล้วนใหญ่ของทุกลักษณะงานมีความคิดเห็นว่าตนเองสามารถให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาในเรื่องงานกับเพื่อนร่วมงานได้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับนักช้า โดยเรียงตามลำดับดังนี้ งาน

วิชาการ ร้อยละ 81.8 งานธุรการร้อยละ 65.9 งานบริการร้อยละ 60.7 และงานบริหารร้อยละ 58.8

- ผู้ใต้บังคับบัญชาคิดว่าตนเองสามารถควบคุมอารมณ์ และจิตใจ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับบัญชาแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 65.7 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของทุกลักษณะงานมีความเห็นว่าตนเองสามารถควบคุมอารมณ์และจิตใจได้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับบัญชา ดังนี้ งานบริการมีผู้ตอบว่าอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 69.7 งานธุรการร้อยละ 68.3 งานบริหารร้อยละ 64.7 และงานวิชาการร้อยละ 59.1

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นว่าตนเองมีความยุติธรรมกับเพื่อนร่วมงาน เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับบัญชา ได้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.4 และในระดับมากกว่า 47.8 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ในงานบริการนี้ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 57.3 ตอบว่า อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 41.6 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนงานธุรการและงานบริหารร้อยละ 58.0 เท่ากัน ตอบว่าอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับงานวิชาการมีผู้ตอบว่าอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 53.0

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นว่าตนเองมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ และสนใจทำงานให้ล้ำเร็วทันที เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับบัญชาแล้วอยู่ในระดับมากกว่า ร้อยละ 64.8 และระดับปานกลางร้อยละ 32.6 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในทุกลักษณะงานส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่และสนใจทำงานให้ล้ำเร็วทันที เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บังคับบัญชาแล้วอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับดังนี้ งานบริการร้อยละ 68.5 งานบริหารร้อยละ 67.6 งานธุรการร้อยละ 61.0 และงานวิชาการร้อยละ 60.6

1.4.5 การใช้อำนาจในการบังคับของผู้บังคับบัญชา (ตารางที่ 52-57)

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้วิธีผ่อนหนักผ่อนเบาในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.1 และมากกว่า ร้อยละ 32.2 เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในทุกลักษณะงานนี้ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้วิธีการผ่อนหนักผ่อนเบาในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะงานดังนี้ งานวิชาการร้อยละ 66.7 งานบริหารร้อยละ 52.9 และงานบริการและงานธุรการอย่างละร้อยละ 51.0

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นว่าถ้าหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาจะมีความรู้สึกลำบากใจหรือยุ่งยากใจเป็นอย่างมาก มีร้อยละ 57.0 เมื่อจำแนกตามลักษณะงานนี้ ปรากฏว่า ผู้ตอบมีความลำบากใจหรือยุ่งยากใจมาก เป็นผู้ตอบในงานวิชาการ

มากที่สุดคือ ร้อยละ 74.2 ตามส่ายงานธุรการร้อยละ 56.0 งานบริการร้อยละ 50.6 สำหรับงานบริหารนั้นล้วนใหญ่หรือร้อยละ 47.1 มีความรู้สึกลำบากใจอยู่ในระดับปานกลาง

- สาเหตุของความยุ่งยากใจหรือความลำบากใจที่เกิดจากการกระทำของผู้บังคับบัญชา ส่วนใหญ่เป็นสาเหตุเรื่องการมอบหมายงานแล้วไม่ชี้แจงเรื่องงานให้กระจ่าง ซึ่งมีผู้ตอบร้อยละ 20.0 สาเหตุรองลงมาคือ การมอบหมายงานให้มากเกินไปร้อยละ 13.9 ตามด้วยการมอบหมายงานให้ทำไม่ตรงกับความสามารถ การมอบหมายงานให้ทำน้อยเกินไป การให้ปฏิบัติงานที่ผิดระเบียบของหน่วยงาน และสุดท้ายคือ การตรวจสอบและการควบคุมงานเสมอ แต่เมื่อมีการจำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า สาเหตุของความยุ่งยากใจ ให้ผู้ปฏิบัติงานด้านบริการมากที่สุดคือ มอบหมายงานแล้วไม่ได้ชี้แจงเรื่องงานให้กระจ่าง ตามด้วยการมอบหมายงานให้ทำไม่ตรงกับความสามารถ ในงานด้านวิชาการคือ สาเหตุจากการมอบหมายงานแล้วไม่ชี้แจงเรื่องงานให้กระจ่าง ตามด้วยการมอบหมายงานให้ทำมากเกินไป ในงานบริหาร ปรากฏว่า ส่วนใหญ่เช่นกันที่ตอบว่า สาเหตุของความยุ่งยากใจ เกิดจากการมอบหมายงานแล้วไม่ชี้แจงเรื่องงานให้กระจ่าง ตามด้วยการมอบหมายงานให้ทำน้อยเกินไป สำหรับงานวิชาการนั้นล้วนใหญ่ตอบว่าสาเหตุของความยุ่งยากใจเกิดจากการมอบหมายงานให้ทำมากเกินไป ตามด้วยการมอบหมายงานแล้วไม่ชี้แจงเรื่องงานให้กระจ่าง

- ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติงานให้ลุล่วงตามเป้าหมายและผู้บังคับบัญชาลั่งให้ทำงานเพิ่มเติม มีจะนั้นจะต้องถูกลงโทษ ผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า จะทำเฉพาะบางสิ่งบางอย่างเท่านั้นที่สามารถทำได้เท่านั้น ถึงร้อยละ 64.3 รองลงมา มีร้อยละ 32.2 ที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ผู้บังคับบัญชาลั่ง เมื่อจำแนกตามลักษณะของงานที่ทำ ปรากฏว่าร้อยละ 78.8 ของผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการที่ตอบว่าจะทำเฉพาะบางสิ่งเท่านั้นที่สามารถจะทำได้ และร้อยละ 73.5 ของงานบริหาร ร้อยละ 65.9 ของงานธุรการที่ตอบว่าจะทำเฉพาะบางสิ่งเท่านั้นที่สามารถจะทำได้ สำหรับงานบริการนั้น ผู้ปฏิบัติงานร้อยละ 49.4 ตอบว่า จะทำเฉพาะบางสิ่งเท่านั้นที่สามารถจะทำได้และร้อยละ 47.2 ตอบว่าจะทำทุกสิ่งตามที่ผู้บังคับบัญชาลั่ง

- ในกรณีที่มีการเลื่อนตำแหน่งซึ่งผู้ใต้บังคับบัญชาเองก็ทราบว่าตนมีคุณสมบัติครบถ้วน แต่ผู้บังคับบัญชาไม่เสนอชื่อหรือไม่ให้การสนับสนุนนั้น ผู้ใต้บังคับบัญชาคิดว่า ผู้บังคับบัญชาไม่มีสิทธิจะทำเช่นนี้ได้มาก โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามตอบร้อยละ 44.8 และร้อยละ 22.6 ไม่มีสิทธิจะทำเลย เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า พนักงานร้อยละ 57.6 ของงานวิชาการ ร้อยละ 41.0 ของงานบริการและธุรการ มีความเห็นว่าผู้บังคับบัญชาไม่มีสิทธิที่จะทำเช่นนี้ได้ในระดับมาก ยกเว้นในงานบริหาร ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 35.3 ตอบว่ามีสิทธิทำได้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 32.4 ตอบว่ามีสิทธิทำได้มาก และร้อยละ 29.3 ของ

งานธุรการ และร้อยละ 23.6 ของงานบริการ ร้อยละ 21.2 ของงานวิชาการ มีความเห็นว่าผู้บังคับบัญชาไม่มีลิทธิ์ที่จะทำเช่นนี้เลย

- ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเห็นต่อการตรวจสอบหรือความคุมกันของผู้บังคับบัญชาว่ามีลิทธิ์ที่จะทำเช่นนี้ได้ในระดับมากถึงร้อยละ 64.8 ของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามลักษณะของงาน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละลักษณะงานมีความคิดเห็นว่าผู้บังคับบัญชา มีลิทธิ์ในการที่จะตรวจสอบหรือความคุมกันการทำงานอยู่ในระดับมาก โดยงานวิชาการมีผู้ตอบว่ามาก ร้อยละ 72.7 งานบริการ ร้อยละ 68.5 งานบริหารร้อยละ 64.7 และงานธุรการร้อยละ 43.9 และร้อยละ 39.0 ของงานธุรการตอบว่ามีลิทธิ์ทำได้ในระดับปานกลาง

1.5 มนุษย์ล้มเหลวของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา (ตารางที่ 58-60)

- ผู้ใต้บังคับบัญชา ร้อยละ 63.5 ไม่เคยปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับผู้บังคับบัญชา เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ร้อยละ 75.8 ของงานวิชาการ ร้อยละ 65.9 ของงานธุรการ ร้อยละ 55.9 ของงานบริหาร และร้อยละ 55.1 ของงานบริการ เคยปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับผู้บังคับบัญชาของตน

- ผู้ใต้บังคับบัญชา ร้อยละ 91.9 ตอบว่า ผู้บังคับบัญชา เคยให้ความคุ้นเคยหรือความเป็นกันเองต่อผู้ใต้บังคับบัญชา จำแนกตามลักษณะงานได้ดังนี้ งานวิชาการร้อยละ 95.5 งานธุรการร้อยละ 82.9 งานบริหารร้อยละ 76.5 และงานบริการร้อยละ 74.2

- ผู้ใต้บังคับบัญชา ร้อยละ 81.7 ตอบว่า ไม่เคยมีปัญหาในการติดต่อกับผู้บังคับบัญชา เมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ในงานวิชาการผู้ตอบว่าไม่มีปัญหาในการติดต่อกับผู้บังคับบัญชา ร้อยละ 95.5 งานธุรการร้อยละ 82.9 งานบริหารร้อยละ 76.5 และงานบริการร้อยละ 74.2 สำหรับผู้ที่ตอบว่ามีปัญหาในการติดต่อกับผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านบริการร้อยละ 25.8 งานบริหารร้อยละ 23.5 ปัญหาในการติดต่อกับส่วนใหญ่เป็นเรื่องงาน

1.6 ค่าเฉลี่ยของอำนาจของผู้บังคับบัญชา จำแนกตามลักษณะงาน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของอำนาจแต่ละชนิดของผู้บังคับบัญชา จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ

	อำนาจในการ อำนาจจากการ อำนาจตาม อำนาจในการ อำนาจในการ รวม ให้รางวัล มีความรู้ บกบัญชี อ้างอิง บันบังคับ ความชำนาญ					
บริการ	3.20	3.37	3.33	3.39	2.98	3.25
ธุรการ	2.89	3.05	3.24	3.23	2.92	3.07
วิชาการ	3.21	3.29	3.64	3.34	3.06	3.31
บริหาร	3.14	3.32	3.40	3.37	2.93	3.23
รวม	3.14	3.28	3.41	3.34	2.98	3.23

จากการ แสดงค่าเฉลี่ยอำนาจแต่ละชนิดของผู้บังคับบัญชาข้างต้น ปรากฏว่า ในอำนาจในการให้รางวัล เช่น ในงานบริการ วิชาการ และบริหาร มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนงานธุรการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ 2.89 คน ส่วนอำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญนี้ จากผลที่ได้ปรากฏว่างานบริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.37 และงานธุรการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.05 แต่ทุกงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอำนาจตามบัญชีตั้นในทุกลักษณะงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.64 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ในอำนาจในการอ้างอิงนี้ ทุกลักษณะงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางใกล้เคียงกัน โดยงานธุรการมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 3.23 และในอำนาจในการบันบังคับนี้ ในงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางที่ 3.06 ส่วนงานอื่น ๆ นั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน เมื่อสรุปรวมอำนาจของผู้บังคับบัญชา ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ย 3.23 และเมื่อจำแนกตามลักษณะงานปรากฏว่า ในงานธุรการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 3.07 และงานวิชาการมีค่าสูงที่สุด คือ 3.31 ส่วนการพิจารณาอำนาจของผู้บังคับบัญชาโดยรวมปรากฏว่า อำนาจในการบันบังคับมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุดคือ 2.98 และอำนาจตามบัญชีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.41

สมมติฐานที่ 1 อ่านใจของผู้บังคับบัญชา กับ ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา

ตารางที่ 2 แสดงความลัมพันธ์ระหว่างอ่านใจของผู้บังคับบัญชา กับ ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารฯ

	อ่านใจ ลักษณะ ให้รางวัล	อ่านใจ ในการ มีความรู้	อ่านใจ ตาม บทบัญญัติ	อ่านใจ ในการ อ้างอิง	อ่านใจ ของผู้ บังคับบัญชา	อ่านใจ นั่งคับบัญชา
บริการ	.4614***	.4923***	.3964***	.2205*	.1346	.5627***
ธุรการ	.7646***	.7849***	-.3252*	.2167	.2043	.7589***
วิชาการ	.5456***	.5293***	.4054***	-.0331	.1148	.6556***
บริหาร	.4950**	.5902***	.2479	.3062	.1586	.5043**
รวม	.5856***	.6159***	.1880**	.1794**	.1501*	.6052***

*** p < 0.001

** p < 0.01

* p < 0.05

จากตารางแสดงค่าความลัมพันธ์ระหว่างการใช้อ่านใจของผู้บังคับบัญชา กับ ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารนี้ ปรากฏว่า มีความลัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าลัมປะลิกธ์สหลัมพันธ์ .6052 ที่ระดับนัยสำคัญ .001 เมื่อแยกพิจารณาตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า ทุกลักษณะงานมีค่าความลัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในงานธุรการ มีค่าลัมປะลิกธ์สหลัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงคือ .7569 ค่าลัมປะลิกธ์สหลัมพันธ์ที่ได้ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งแสดงว่า การใช้อ่านใจของผู้บังคับบัญชา มีผลต่อการเกิดความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา ยิ่งมีการใช้อ่านใจเพิ่มมากเท่าไร ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารก็เพิ่มมากขึ้นตามด้วย

เมื่อจำแนกความล้มเหลวที่ระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามฐานของอำนาจกับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร มีความล้มเหลวดังนี้

1. อำนาจในการให้รางวัล มีความล้มเหลวที่กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง มีค่าล้มเหลวสิทธิ์สหล้มเหลว .5856 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และเมื่อจำแนกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ในทุกลักษณะงานนี้อำนาจในการให้รางวัลมีความล้มเหลวที่กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในงานธุรการมีความล้มเหลวอยู่ในค่อนข้างสูง คือ .7646 นอกนี้มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

2. อำนาจในการมีความรู้ความเข้าใจมีความล้มเหลวที่กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง คือ ค่อนข้างสูง โดยมีค่าล้มเหลวสิทธิ์สหล้มเหลว .6159 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 เมื่อจำแนกความล้มเหลวตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า ทุกลักษณะงานนี้มีค่าความล้มเหลวที่ระหว่างอำนาจในการมีความรู้ความเข้าใจกับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในงานธุรการมีค่าความล้มเหลวอยู่ในระดับค่อนข้างสูงคือ 0.7849 นอกนี้มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

3. อำนาจตามบทบัญญัติ มีความล้มเหลวที่กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าล้มเหลวสิทธิ์สหล้มเหลว .1880 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เมื่อจำแนกความล้มเหลวตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า งานบริการและงานวิชาการมีความล้มเหลวที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 คือ .3964 และ 4054 ตามลำดับ ส่วนงานธุรการมีค่าความล้มเหลวในทางลบ .3252 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และงานบริหารมีค่าความล้มเหลว .2479 แต่ไม่อยู่ในระดับนัยสำคัญ

4. อำนาจโดยการอ้างอิง มีค่าล้มเหลวสิทธิ์สหล้มเหลวที่กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อจำแนกความล้มเหลวตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ก็ปรากฏว่า ในทุกลักษณะงานมีค่าความล้มเหลวที่ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในระดับต่ำ โดยงานวิชาการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนงานอื่น ๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. อำนาจในการบันทึก มีค่าความล้มเหลวที่กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ เช่นกัน และก็มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกความล้มเหลวตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ก็ปรากฏว่า ในทุกลักษณะงานค่าความล้มเหลวที่ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 อยู่ในระดับต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางความลัมพันธ์ข้างต้น สรุปได้ว่า อรำนาจของผู้บังคับบัญชา มีความลัมพันธ์กับความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลาง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งแสดงว่าการใช้อรำนาจของผู้บังคับบัญชา มีผลต่อการเกิดความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา ในทางบวก เมื่อผู้บังคับบัญชาเพิ่มการใช้อรำนาจมากขึ้น ก็จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา เกิดความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารเพิ่มมากขึ้น และ เมื่อพิจารณาในแต่ละภายนอก ภูมิภาค ที่มีความลัมพันธ์ เช่นเดียวกัน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นงานบริหาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ เมื่อจำแนกประเภทของอัตราที่ใช้ออกตามฐานของอัตรา ก็ปรากฏว่า อัตราในการให้รางวัล และ อัตราในการมีความรู้ความเข้าใจในทุกลักษณะงาน มีความลัมพันธ์ กับความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ คือ .1880 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แต่ เมื่อจำแนกตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า งานบริการและงานวิชาการ มีความลัมพันธ์ ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ กับความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนงานธุรการ มีความลัมพันธ์ ในทางลบ ที่ระดับ 0.05 ส่วนอัตราในการอ้างอิง และ อัตราในการบันบังคับ มีความลัมพันธ์ ในระดับต่ำ คือ .1794 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ เมื่อจำแนกตามลักษณะนี้แล้ว พบว่า งานบริการ เท่านั้นที่ อัตราในการอ้างอิง มีความลัมพันธ์ ค่อนข้างต่ำอยู่ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อัตราของผู้บังคับบัญชา กับ ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์回帰โดยพหุคุณว่า อัตราของผู้บังคับบัญชา กับ ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารฯ

	Multiple R	R ²	Beta
อัตราจากการมีความรู้ความเข้าใจ	.61594	.37938	.41282
อัตราในการให้รางวัล	.67122	.45054	.33529

จากตารางแสดงความลัมพันธ์แบบ回帰โดยพหุคุณว่า อัตราของผู้บังคับบัญชา ตัวแปรต้น กับ ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา ปรากฏว่า อัตราของผู้บังคับบัญชา ที่มีความลัมพันธ์ กับ ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา มากที่สุด คือ

อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ ซึ่งมีค่าความลัมพันธ์กับตัวแปรตาม .6159 และมีค่าพยากรณ์ตัวแปรตามร้อยละ 37.9 ตัวแปรที่ 2 ที่เข้ามาร่วมในการพยากรณ์หรืออธิบายความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ให้บังคับบัญชาคือ อำนาจในการให้รางวัล ซึ่งเมื่อนำมาร่วมอธิบายทำให้ค่าความลัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น .6712 และค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 45.1 และมีนัยสำคัญทางสถิติ จากความลัมพันธ์นี้สรุปได้ว่าอำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญเป็นอำนาจที่สำคัญในการพยากรณ์หรืออธิบายความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ให้บังคับบัญชา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าพยากรณ์ร้อยละ 37.9 และเมื่อเพิ่มอำนาจในการให้รางวัล เข้ามาก็ทำให้ค่าความลัมพันธ์เพิ่มขึ้นและทำให้ค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 45.1 ด้วย

งานบริการ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารฯ ในงานบริการ

	Multiple R	R ²	Beta
อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ	.49234	.24239	.29637
อำนาจในการให้รางวัล	.55187	.30456	.22457
อำนาจตามบทภูมิคติ	.58471	.34188	.23182

จากตารางแสดงความลัมพันธ์แบบทดสอบโดยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา ปรากฏว่า อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่มีความลัมพันธ์กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ให้บังคับบัญชามากที่สุดคือ อำนาจจาก การมีความรู้ความชำนาญซึ่งมีค่าความลัมพันธ์กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร เป็นตัวแปรตาม .4923 และมีค่าพยากรณ์ตัวแปรตามร้อยละ 24.2 อำนาจในการให้รางวัล เป็นตัวแปรที่สามารถร่วมพยากรณ์ตัวแปรตามได้ ซึ่งเมื่อนำมาร่วมพยากรณ์ทำให้ค่าความลัมพันธ์กับตัวแปรตามเพิ่มขึ้นเป็น .5519 และค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30.4 อำนาจตามบทภูมิคติ เป็นตัวแปรสุดท้ายที่สามารถร่วมพยากรณ์ได้ เมื่อนำเข้ามาร่วมพยากรณ์ทำให้ค่าความลัมพันธ์กับตัวแปรตามเพิ่มขึ้นเป็น .5847 และค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 34.2 ค่าพยากรณ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ จากความลัมพันธ์นี้สรุปได้ว่า อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญเป็นตัวแปรแรกที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ให้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรตาม

ได้มากที่สุด คือ ร้อยละ 24.2 อำนาจในการให้รางวัลเป็นตัวแปรที่ 2 ที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร่องจากอำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ อำนาจตามบทบัญญัติเป็นตัวแปรตัวสุดท้ายที่สามารถพยากรณ์ได้ และนำตัวแปรทั้ง 3 ตัวมาร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตาม ปรากฏว่ามีค่าพยากรณ์ได้ร้อยละ 34.2

งานธุรกิจ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงรายหัวว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารฯ ในงานธุรกิจ

	Multiple R	R ²	Beta
อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ	.78494	.61613	.47127
อำนาจในการให้รางวัล	.8263	.68364	.37640
อำนาจตามบทบัญญัติ	.85730	.73496	-.21353
อำนาจในการอ้างอิง	.87480	.76475	.17348

จากตารางแสดงความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงรายหัวว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรต้นกับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรตามนี้ ปรากฏว่า อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชามากที่สุดคือ อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญซึ่งมีค่าความสัมพันธ์รับตัวแปรตาม .7849 และมีค่าพยากรณ์ตัวแปรตามร้อยละ 61.6 ตัวแปรตัวที่ 2 ที่เข้ามาร่วมอธิบายตัวแปรตาม คือ อำนาจในการให้รางวัลซึ่งเมื่อเพิ่มแล้วทำให้ค่าความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น .8263 ค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 68.4 ตัวแปรตัวที่ 3 ที่เข้ามาร่วมพยากรณ์ความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ อำนาจตามบทบัญญัติ ซึ่งมีผลทำให้ค่าความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น .8573 และมีค่าพยากรณ์ตัวแปรตามเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 73.5 แต่เป็นค่าในทางลบ สำหรับอำนาจตัวสุดท้ายที่เข้ามาร่วมอธิบายหรือพยากรณ์ตัวแปรตามก็คือ อำนาจในการอ้างอิง ซึ่งจะมีผลทำให้ค่าความสัมพันธ์เป็น .8745 และมีค่าพยากรณ์ตัวแปรตามเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 76.5 ทุกอำนาจมีค่าความสัมพันธ์ในการร่วมอธิบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากความสัมพันธ์นี้สรุปได้ว่า อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์ และสามารถพยากรณ์หรืออธิบายความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชามากที่สุด คือ อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ สามารถอธิบาย

ได้มากที่สุด อำนาจในการให้รางวัล เป็นตัวแปรตัวที่ 2 ที่เข้ามาร่วมพยากรณ์หรืออธิบาย ตัวแปรตามได้เพิ่มมากขึ้น ตัวแปรตัวมาที่เข้ามามีล้วนร่วมในการพยากรณ์ตัวแปรตามคือ อำนาจตามบันัญชี ซึ่งเมื่อเพิ่มเข้ามาสามารถเพิ่มค่าพยากรณ์ได้เป็นร้อยละ 73.5 ตัวแปรตัวสุดท้าย ที่สามารถร่วมพยากรณ์ตัวแปรตามได้ คือ อำนาจในการอ้างอิง ซึ่งเมื่อนำมาเข้าร่วมพยากรณ์ ทำให้ค่าของการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 76.5

งานวิชาการ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์回帰โดยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความ พึงพอใจในการติดต่อสื่อสารฯ ในงานวิชาการ

	Multiple R	R ²	Beta
อำนาจในการให้รางวัล	.54560	.29768	.43409
อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ	.66027	.43596	.40157
อำนาจในการบังคับบัญชา	.68631	.47103	.18842

จากตารางแสดงความสัมพันธ์แบบ回帰โดยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา ซึ่ง เป็นตัวแปรต้นกับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นตัวแปรตามนี้ ปรากฏว่า อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของ ผู้ใต้บังคับบัญชามากที่สุดคือ อำนาจในการให้รางวัล มีค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม .5456 และมีค่าพยากรณ์ตัวแปรตามร้อยละ 29.8 ตัวแปรตัวที่ 2 ที่เข้ามาร่วมอธิบายตัวแปรตาม คือ อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญซึ่ง เมื่อนำมาเข้ามาร่วมหากความสัมพันธ์ทำให้ค่าความ สัมพันธ์ เพิ่มขึ้นเป็น .6603 และทำให้มีค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.6 ตัวแปรตัวสุดท้าย ที่สามารถร่วมพยากรณ์ตัวแปรตามได้ คือ อำนาจในการบังคับบัญชา ซึ่งมีผลทำให้ค่าความสัมพันธ์ เพิ่มขึ้นเป็น .6863 และค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 47.1 ตัวแปรทุกตัวที่ร่วมกันพยากรณ์ ตัวแปรตามมีค่าอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการความสัมพันธ์นี้สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา มีอำนาจ อยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญ เมื่อนำมาจัดแต่งชนิดมาหากความสัมพันธ์แบบ回帰โดยพหุคูณ ปรากฏว่า อำนาจ ในการให้รางวัล เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ประเทกหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจใน การติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา และสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารของ

ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ตีกีสุด คือร้อยละ 29.8 อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ สามารถพยากรณ์ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาได้รองลงมาจากการให้รางวัล และเมื่อร่วมอธิบายกับอำนาจในการให้รางวัลทำให้ค่าการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.6 อำนาจในการบันทึกเป็นตัวแปรตัวสุดท้ายที่สามารถพยากรณ์ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาได้ และเมื่อนำมาร่วมพยากรณ์ตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรต้น 2 ตัวแรกทำให้ค่าในการพยากรณ์ตัวแปรตามเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 47.1

งานบริหาร

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารฯ ในงานบริหาร

อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ	Multiple R .59016	R ² .34829	Beta .59016
-------------------------------	----------------------	--------------------------	----------------

จากตารางแสดงความลัมพันธ์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรตามกับความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่ง เป็นตัวแปรตามนี้ปรากฏว่า อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่มีความลัมพันธ์กับความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชาและสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้คือ อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญ ซึ่ง มีค่าความลัมพันธ์กับตัวแปรตาม .5901 และมีค่าในการพยากรณ์ร้อยละ 34.8 จากความลัมพันธ์นี้สรุปได้ว่า ในงานบริหารนี้ อำนาจจากการมีความรู้ความชำนาญของผู้บังคับบัญชา เป็นตัวแปรต้นเพียงตัวแปรเดียวที่สามารถพยากรณ์ความพิงพอใจในการติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นตัวแปรตามได้

ความลัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นซึ่งประกอบด้วยความพิงพอใจการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา ความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาและอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความตึงคุกใจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรตาม

สมมติฐานที่ 2 อำนาจของผู้บังคับบัญชา มีความล้มเหลว กับความบอยครึ่ง ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา

ลักษณะงาน	อำนาจ ในการ ให้รางวัล	อำนาจ มีความรู้	อำนาจ ตาม บทบัญญัติ	อำนาจ ในการ อ้างอิง	อำนาจ นับบังคับ	อำนาจ บังคับบัญชา ความชำนาญ
บริการ	.2678***	.1567	.1862	.0619	-.0048	.2291*
ธุรการ	.2362	.1318	-.1642	.0523	.2007	.1882
วิชาการ	.4196****	.0829	.0921	-.1060	-.3361***	.1063
บริหาร	.1756	.3035	.1124	-.2347	.0047	.1217
รวม	.2343****	.1159	.0387	-.0361	-.0921	.1117

**** p < 0.001

** p < 0.01

* p < 0.05

จากการแสวงความล้มเหลว ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความบอยครึ่ง ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชา กับผู้บังคับบัญชา ปรากฏว่า มีความล้มเหลวอยู่ในระดับ ต่ำ และค่าล้มเหลวสูงที่สุด ที่ได้ไม่อยู่ในระดับที่มั่นคงสำหรับทางสถิติ แต่เมื่อแยกการณาตาม ลักษณะงานของงานที่ปฏิบัติ ก็ปรากฏว่า มีความล้มเหลวอยู่ในระดับต่ำทุกงาน และไม่อยู่ในระดับที่ มั่นคงสำหรับทางสถิติ

เมื่อจำแนกความล้มเหลว ระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามฐานของอำนาจกับความบอยครึ่ง ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา มีความล้มเหลว ดังนี้

1. อำนาจในการให้รางวัล มีความล้มเหลว กับความบอยครึ่ง ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าล้มเหลวสูงที่ .2343 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 และเมื่อจำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า มีเพียงงานวิชาการเท่านั้นที่มีค่าความล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนงานบริการมีค่าความ

ล้มพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนงานอื่น ๆ นี้มีค่าความล้มพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เช่นกัน แต่ไม่อยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. อำนาจในการมีความรู้ความเข้าใจมีความล้มพันธ์กับความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อแยกตามลักษณะงาน ปรากฏว่า ค่าล้มประสิทธิ์สหล้มพันธ์ที่ได้อยู่ในระดับต่ำและไม่อยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. อำนาจตามบทบัญญัติมีความล้มพันธ์กับความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า ทุกงานมีค่าล้มประสิทธิ์สหล้มพันธ์ในทางบวกและทางลบอยู่ในระดับต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน

4. อำนาจโดยการอิงมีความล้มพันธ์กับความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ และเป็นค่าในทางลบแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามลักษณะของงาน ปรากฏว่า ทุกงานมีค่าความล้มพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มีทั้งทางบวกและทางลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน

5. อำนาจในการบันบังคับมีความล้มพันธ์กับความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในระดับต่ำ มีค่าในทางลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อจำแนกพิจารณาตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า มีเพียงงานวิชาการเท่านั้นที่มีความล้มพันธ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าล้มประสิทธิ์บีสหล้มพันธ์ในทางลบที่ .3361 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นอกจากนี้มีค่าความล้มพันธ์อยู่ในระดับต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากค่าความล้มพันธ์ที่ได้ สรุปได้ว่า อำนาจในการให้รางวัลมีความล้มพันธ์ในทางบวกกับความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารในระดับค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในงานวิชาการค่าความล้มพันธ์ที่ได้อยู่ในระดับปานกลาง และงานบริการอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงว่าถ้าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจในการให้รางวัลมากจะทำให้เกิดความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารมากขึ้นตามด้วย ส่วนอำนาจในการบันบังคับมีความล้มพันธ์ในทางลบกับความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งหมายความว่า ซึ่งผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจในการบันบังคับมากเท่าไรความบ่อຍครึ้งในการติดต่อสื่อสารก็จะลดลงมากขึ้น

อำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารฯ

อำนาจในการให้รางวัล	Multiple R .23426	R ² .05488	Beta .23426

จากการวิเคราะห์ความล้มเหลวแบบถดถอยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรต้นกับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรตาม นั้น ปรากฏว่า อำนาจในการให้รางวัล เป็นอำนาจที่มีความล้มเหลว กับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา มากที่สุด ซึ่งมีค่าความล้มเหลว .2343 และมีค่าพยากรณ์ร้อยละ 5.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากความล้มเหลวนี้สรุปได้ว่า อำนาจในการให้รางวัล เป็นอำนาจที่มีความล้มเหลว กับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถพยากรณ์หรืออธิบายความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารได้ร้อยละ 5.5 ส่วนอำนาจอื่น ๆ นั้น ไม่มีผลต่อการพยากรณ์หรืออธิบายความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารได้

งานวิชาการ

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชา กับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารฯ ในงานวิชาการ

อำนาจในการให้รางวัล	Multiple R .41965	R ² .17610	Beta .38978
อำนาจในการบันบังคับ	Multiple R .51278	R ² .26294	Beta -.29624

จากการวิเคราะห์ความล้มเหลวแบบถดถอยพหุคูณระหว่างอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นตัวแปรต้นกับความมั่นคงครั้งใน การติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นตัวแปรตามนั้น ปรากฏว่า ในงาน

วิชาการนี้อำนวยที่มีความล้มเหลว กับความบอยครึ่งในการติดต่อสื่อสารซึ่ง เป็นตัวแปรตามมาก ที่สุดคือ อำนวยในการให้รางวัลซึ่งมีค่าความล้มเหลว .4196 และมีค่าพยากรณ์ร้อยละ 17.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อำนวยในการบันบังคับเป็นอำนวยที่มีความล้มเหลวรองลงมาในการ อธิบายตัวแปรตาม ซึ่งเมื่อนำเข้ามาร่วมอธิบายจะทำให้ค่าล้มประสิทธิ์เพิ่มขึ้นเป็น .5128 และมีค่าพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 26.3 แต่ค่าความล้มเหลวที่ได้นี้เป็นค่าในทางลบ จาก ความล้มเหลวนี้สรุปได้ว่า ในงานวิชาการนี้อำนวยในการให้รางวัลเป็นอำนวยที่มีความล้มเหลว ใน ทางบวกกับความบอยครึ่งในการติดต่อสื่อสารของผู้ใต้บังคับบัญชา กับผู้บังคับบัญชา ซึ่งสามารถ พยากรณ์และอธิบายความบอยครึ่งในการติดต่อสื่อสารได้ร้อยละ 17.2 และเมื่อเพิ่มอำนวยใน การบันบังคับเข้ามาทำให้ค่าความล้มเหลวเพิ่มขึ้นเป็น .5128 และค่าที่เพิ่มนี้เป็นค่าในทางลบ คือ ถ้าหากมีการให้รางวัลกับอำนวยในการบันบังคับเข้ามาร่วมกันเพื่อพยากรณ์หรืออธิบายความ บอยครึ่งในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่ง เป็นตัวแปรตามนี้ สามารถ อธิบายได้ร้อยละ 26.3 ส่วนอำนวยอื่น ๆ ไม่มีผลต่อการพยากรณ์หรืออธิบายความบอยครึ่งใน การติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาได้

บริการ

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคูณระหว่างอำนวยของผู้บังคับบัญชา กับความ บอยครึ่งในการติดต่อสื่อสาร ในงานบริการ

อำนวยในการให้รางวัล	Multiple R .26783	R ² .07173	Beta .26783

จากตารางแสดงความล้มเหลวแบบทดสอบโดยพหุคูณระหว่างอำนวยของผู้บังคับบัญชาซึ่ง เป็นตัวแปรต้นกับความบอยครึ่งในการติดต่อสื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่ง เป็นตัว แปรตามนี้ ปรากฏว่า ในงานบริการ อำนวยที่มีความล้มเหลว กับความบอยครึ่งในการติดต่อ สื่อสารของผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา มากที่สุดคือ อำนวยในการให้รางวัล ซึ่งมีค่า ความล้มเหลว .2678 และมีค่าพยากรณ์ร้อยละ 7.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากความ ล้มเหลวนี้สรุปได้ว่า ในงานบริการนี้อำนวยในการให้รางวัลเป็นอำนวยที่มีความบอยครึ่งในการ ติดต่อสื่อสารมากที่สุด และสามารถพยากรณ์หรืออธิบายความบอยครึ่งในการติดต่อสื่อสารของผู้

บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาได้ร้อยละ 7.2 ส่วนอีก 9 นิ้น ไม่มีผลต่อการพยายามหรือ
อธิบายความแตกต่างของตัวแปรตามได้